

ŠUMAMAN 2007

Stavatel trati Ladislav Kuboušek (vlevo) povzbuzoval průběžně mužstva na všech úsecích závodu

Desátý ročník závodu pro železné chlapy ze záahových jednotek ŠUMAMAN 2007 byl tradičně jaksepatří tvrdý – nejen pro závodníky, ale i pro organizátory. Stejně jako v jiných koutech republiky, i na Lipně, přesněji řečeno v Přední Výtoni a jeho širokém okolí, nadělal orkán Kyril pořádnou paseku. Místy dokonce do slova a do písmene. Pro nebezpečné polomy stromů byl vstup do lesa delší čas zakázán, a tak mohli organizátoři letošního závodu začít s přípravou trati pouhé tři týdny před příjezdem závodníků.

„Velkým problémem bylo i to, že na mnoha místech, kudy trať vede – a věřte, že nebylo lehké ve zničeném terénu vybírat – se stále těžší polámané dřevo. Výluku těžby pro dobu trvání závodu není možné domluvit, protože lesy je třeba co nejrychleji vyčistit, a tak jsme i dnes, kdy na trati bylo už několik posádek, našli na značené trase dva zaparkované nákladáky. Závodníky jsme sice na toto nebezpečí upozornili, ale když jedete na kole ze svahu dolů a za zatáčkou vás překvapí takováhle nečekaná překážka, není to nic příjemného,“ říká zkušený stavitel trati Ladislav Kuboušek.

Čím chtějí udělat organizátoři závod hezčí, jak sami říkají, tím těžší je možnost rychlého střídání družstev na jednotlivých stanovištích.

„Letos máme patnáct družstev. Když příběhne pětičlenné družstvo například k některé z lezeckých disciplín a každý ze závodníků bude plnit svůj úkol minimálně pět minut, máte to na celý tým pětadvacet minut. Další, kteří dorazí, musejí čekat a závod tak ztrácí dynamiku,“ vysvětluje nám Ladislav Kuboušek, proč u „plazení s přípravou pneumatiky“ družstvo, které právě sesedlo z kola, odpočívá. „Optimální by bylo, kdyby soutěžilo jen deset družstev – odmítnout některá z nich je velice těžké, i když ani letos nemohli ze zmíněných důvodů startovat všichni, kdo měli o závod ŠUMAMAN zájem.“

Zatímco sledujeme jednotlivé disciplíny na náročné více než čtyřicetkilometrové trati, probíhají na „základně“ u penzionu Vyhlička dětské a dorostenecké soutěže.

Kolo, běh, jízda na kanoi, lezecké disciplíny, zkouška síly, vytrvalost i nervů. Nejlepší letošní čas byl čtyři hodiny, devět minut, třicet čtyři sekund. Tohoto skvělého výsledku dosáhlo družstvo ZJ České Budějovice. Jako druhý se v cíli objevil tým STS Chvojkovice Brod a jen o pár

Kolo prý bylo letos obzvlášť těžké, terén byl místy tak příkrý, že se muselo sesedat ze sedla

sekund za ním OUTDOOR TEAM KVILDA. Poslední, patnácté družstvo dosáhlo času téměř sedm a půl hodiny, přesto i jemu patří obdiv za skvělý výkon hodný železných mužů. Nutno zmínit, že kromě železných chlapů bojovalo na trati i několik děvčat, která obdivuhodně držela krok se svými kolegy v družstvu.

Když se na hladině Lipna odrážely barevné kaskády světél ohňostroje, podávali si organizátoři ruce s těmi, bez nichž by se tato jedinečná, i v Evropě ojedinělá akce, nemohla konat. Za

Rychle slanit, aby se neztrácel cenný čas...

Hladina Lipna byla v některé chvíli tak rozbouřená, že „utopila“ i zkušené vodáky. S návratem v záchranném člunu žádné družstvo před startem rozhodně nepočítalo

V závěru závodu už moc sil nezbývalo. Sud na kopci však bylo třeba naplnit vodou z jezera až po okraj...

řadu sponzorů je nutné zmínit alespoň ČEZ, a.s., Lanex a A.K.U.P.I. CB.

Radvana NOVÁKOVÁ
Foto Jiří NOVÁK